

Isus

UNSU LUI DUMNEZEU:

Exemplul nostru de lucrare supranaturală

Nu voi uita niciodată acea seară înmiresmată de august când L-am cunoscut pe Isus ca botezătorul meu cu Duh Sfânt. Chiar dacă nu știam sigur de ce vreau această împuternicire, îmi doream enorm de mult să o experimentez. Când am început să-mi supun vorbirea îndrumării Sale, a început o nouă eră în viața mea spirituală. Următoarele câteva zile mi-au demonstrat posibilitățile care îmi stăteau acum la dispoziție – împreună cu responsabilitățile aferente – în timp ce am condus o persoană la Dumnezeu și am văzut cum o altă persoană s-a vindecat pe când mă rugam pentru ea.

Se deschisese ușa spre o lucrare supranaturală.

Lucrarea supranaturală alimentează dezvoltarea Împărăției din Noul Testament. Nu-mi pot imagina că există pastori care nu ar vrea să experimenteze și să îndeplinească lucruri supranaturale în chemarea pe care i-a dat-o Dumnezeu. Poate că și cel mai rigid pastor și-ar dori o apariție plină de putere a Duhului Sfânt – chiar dacă i-ar extinde contextul teologic în care se învâрте. Cum să citești Evangheliile și Faptele apostolilor fără să suferi de atacuri de foamete după o lucrare supranaturală? Să umble pe străzi prăfuite, să audă învățătura lui Cristos și să vadă miracolele pe care le face, le-ar da gata și pe cele mei sedentare „legume” din băncile bisericii.

Trebuie să ne reexaminăm conceptul lui Isus ca model al nostru pentru lucrarea împuternicită de Duhul Sfânt. Dacă El chiar a făcut lucruri supranaturale și ne-a spus să Îl urmăm exemplul, atunci de ce nu o facem? Întrebarea aceasta conține, la rândul ei sub-întrebări.

1. Cum putem urma exemplul lui Isus, ținând cont că el avea o natură divină, iar noi nu?

A făcut Isus miracole doar datorită divinității Sale (în calitate de Fiul cel veșnic) sau a existat și un alt factor executiv? Scriptura este clară. În calitate de Dumnezeu-Om mesianic, El nu avea să fie niciodată dezbrăcat de divinitatea Sa (Coloseni 2:9), dar avea să opereze sub auspiciile ungerii Duhului Sfânt.

Luca 4 consemnează îndeplinirea profeției din Isaia: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns” (Luca 4:18; Isaia 61:1). Apostolul Petru a dezvoltat

pneumatologia cristologică a lui Isus, când le-a spus cezarienilor „cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine, și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de diavolul; căci Dumnezeu era cu El” (Fapte 10:38). Isus a operat sub auspiciile împuternicirii Duhului Sfânt – nu pentru că divinitatea Sa nu ar fi fost suficientă, ci pentru că, fiind exemplul nostru, trebuia să ne ducă pe cărări pe unde să putem merge și noi. Promisiunea Sa că, odată cu botezul cu Duhul, vom primi și o putere (Fapte 1:8) avea să ne permită să operăm în tărâmurile inaccesibile umanității simple.

Promisiunea unor „lucruri mai mari” (Ioan 14:12, KJV) i-a ținut pe mulți pastori trei noaptea, cufundați în introspecție. Isus a spus că noi vom face „lucruri mai mari”, dar cum pot niște pământeni începători să se aștepte să facă toate acestea? Dacă tot veni vorba despre sub-calificări! În contextul respectiv, Cristos a vorbit despre trimiterea Duhului Sfânt – același Duh Sfânt care s-a pogorât asupra Lui când a fost botezat în Iordan – care avea să le dea putere credincioșilor.

Dincolo de un simplu moment demn de imortalizat, botezul lui Isus și pogorârea ulterioară a Duhului Sfânt – împreună cu exprimarea audibilă a aprobării Tatălui – ar trebui să ne spună o grămadă de lucruri despre procesul aspirării personale la a face lucrări supranaturale. Isus nu a avut nevoie să I se ierte păcatele, nici de puterea Duhului Sfânt în slăbiciuni, dar, ca exemplu al nostru, El a urmat voia Tatălui pas cu pas, trasând o cale pe care s-o putem urma noi – cei care avem nevoie disperată de iertare și împuternicire. Pogorârea Duhului Sfânt asupra lui Isus la botezul Său a consacrat o altă fațetă a Modelului pe care trebuie să-L imităm, Luca consemnând imediat după aceea că Isus era „plin” de Duhul (Luca 4:1).

Faptul că Isus depindea de Duhul Sfânt vorbește despre nevoia noastră disperată de a fi botezați cu Duhul Sfânt și despre „plinătatea” puterii supranaturale care vine odată cu aceasta. Putem să urmăm exemplul lui Isus în lucrarea noastră deoarece, asemenea Lui, putem experimenta și ne putem baza pe puterea Duhului Sfânt.

2. Cum putem urma exemplul dat de Isus, Cel Uns?

În relatarea pe care o face Luca despre lucrarea mesianică a lui Isus (Luca 4), găsim două lucruri generale la care să ne așteptăm în sfera supranaturalului: vorbire împuternicită de Duhul și fapte împuternicite de Duhul. Lucrarea de predicare/învățare/profetică a lui Isus ne exemplifică vorbirea supranaturală, împuternicită de Duhul. Evangheliile sinoptice ne prezintă cât de mirați erau oamenii de autoritatea și puterea cuvintelor rostite de Isus (Matei 7:29; Marcu 1:22; Luca 4:32). În mod asemănător, Duhul Sfânt și-a arătat puterea prin fapte supranaturale precum vindecare, exorcism și miracole (Matei 9:8; 15:31; Marcu 1:27; Luca 4:36). Acestea au atras atenția asupra persoanei și mesajului lui Isus.

Continuitatea acestui tipar ne include și pe noi. Chiar dacă Isus, modelul perfect divin, are Duhul fără măsură (Ioan 3:34), rezultatele botezului nostru cu Duhul Sfânt ne deschid aceleași uși. Fapte 1:8 evidențiază procedura: în primul rând, *primim* putere, apoi *suntem* martori; o experiență profetic de împuternicitoare profetic și un mandat, urmate de o lucrare profetică și plină de putere.

Observați că imediat după revărsarea inițială a Duhului din Rusalii, Petru declară cu atâta putere că Isus este Cristosul, încât oamenii sunt „străpunși în inimă” (Fapte 2:37). Comparați aceasta cu reacția anterioară a oamenilor la cuvintele lui Cristos. Apoi, capitolul 3 ni-i prezintă pe Petru și pe Ioan dând dovadă nu doar de o vorbire împuternicită de Duhul, ci și de fapte împuternicite de Duhul, când ologul este vindecat în public, în apropierea Porții Frumoase. Luca vrea ca cititorii săi să vadă că urmașii lui Cristos au îndeplinit tiparul stabilit de lucrarea lui Cristos: vorbirea împuternicită de Duhul și faptele împuternicite de Duhul urmează botezului cu Duhul Sfânt. Să primești și să fii marchează experiența botezului cu Duhul Sfânt.

Nu există niciun curs, niciun centru misionar, nicio donație vreunei organizații de rugăciune care să garanteze o creștere reală a credinței noastre și a nivelului nostru de ungere.

3. Cum putem noi, pastorii, să fim siguri că vor avea loc lucruri supranaturale prin noi?

Poate că am primit botezul cu Duhul Sfânt cu ani în urmă și am realizat și câteva lucrări supranaturale ocazionale de-a lungul drumului. Dar cum putem trece chiar astăzi, plini de încredere, la un alt nivel de experiență, dependență și obediență? De obicei, răspunsurile noastre la această întrebare dificilă se bazează pe temerile și cunoștința faptului că suntem slabi. Mai simplu spus, putem mărturisii deseori că Porumbelul s-a pogorât peste noi la botezul cu Duhul Sfânt, dar găina fricoasă din noi e încă acolo, în adâncul nostru. Ne lăsăm paralizați atât de ușor de temerile noastre!

Atunci, ce temeri majore ne sabotează încrederea? Probabil că cele mai consecvente două temeri cu care ne confruntăm în lucrarea supranaturală sunt:

1. Teama că nu se va întâmpla nimic, și
2. Teama că o vom da în bară din cauza lipsei de experiență și a nepriceperii noastre.

Trebuie să înfrângem ambele temeri prin Duhul, prin Cuvânt și prin rugăciune. Nicio încurajare sau vreun îndemn nu ne pot scoate din această închisoare a temerii. Doar dacă petrecem mai mult timp adânciți în vocea (mai ales Evangheliile și Faptele apostolilor) și în prezența lui Dumnezeu, ne putem reînnoi perspectiva asupra vieții supranaturale *normale*. Nu există niciun curs, niciun

centru misionar, nicio donație vreunei organizații de rugăciune care să garanteze o creștere reală a credinței noastre și a nivelului nostru de ungere; totuși, o simplă imersiune în Cuvântul și prezența lui Dumnezeu ne va reseta așteptările. Scripturile mărturisesc că „credința vine în urma auzirii prin Cuvântul lui Cristos” (Romani 10:17, NASB).¹ Ne putem consolida credința rugându-ne în duhul (Iuda 20).

Când diluăm această temere prin Scriptură, rugăciune și prezența Lui, o insatisfacție sfântă ne poate consuma până la ascultare, indiferent de rezultatele aparente. Nu susțin o abordare nesăbuită sau arogantă, dar viața în prezența lucrării și ființei lui Isus, Cel Uns, ne umple de încredere. Mulți au încercat să pășească în domeniul supranatural cu trufie, fără a fi dedicați Cuvântului, rugăciunii și prezenței lui Dumnezeu; și, asemenea celor șapte fii ai lui Sceva, lucrarea lor este abătută de pe cursul ei de căutarea după bandaje și frunze de smochin. Cu siguranță că înfumurarea garantează durere și umilire.

Dacă ne focalizăm cu adevărat pe exemplul nostru divin, pe Isus, Cel Uns, dacă ne dedicăm realizării misiunii pe care ne-a delegat-o, atunci aceste unelte supranaturale, vorbirea împuternicită de Duhul și

.....
Dacă ne focalizăm cu adevărat pe exemplul nostru divin, pe Isus, Cel Uns, dacă ne dedicăm realizării misiunii pe care ne-a delegat-o, atunci aceste unelte supranaturale, vorbirea împuternicită de Duhul și faptele împuternicite de Duhul, se vor vedea în viețile noastre.
.....

faptele împuternicite de Duhul, se vor vedea în viețile noastre. Dacă ne concentrăm pe Cristos și pe rugăciune, pe prezența Lui și pe Cuvânt, vom fi protejați de impetuozitate, trufie și mândrie.

Experiența mea personală a botezului cu Duhul Sfânt, urmată de acțiune – să primești și să fii – mi-a schimbat traiectoria spirituală, și mi-a conformat mai mult viața la exemplul lui Cristos. Dar poate că și tu ai observat că experiențele noastre istorice pot fi amintiri minunate care își pierd din impact pe măsură ce acul ceasornicului se învâрте. Haide mai bine să ne înprospătăm umblarea noastră cu Isus, Cel Uns, prin rugăciune, prin studierea Cuvântului și prin petrecerea de timp în prezența Duhului! Scriptura este clară. Motivul pentru care Duhul se pogoară asupra noastră este să ne ungă pentru lucrarea supranaturală, este ca noi să primim putere și să fim martori (Fapte 1:8).

NOTĂ

Citatele biblice în limba engleză sunt luate din New American Standard Bible®, Copyright © 1960, 1962, 1963, 1968, 1971, 1972, 1973, 1975, 1977, 1995 The Lockman Foundation. Folosit cu permisiune. Citatele în limba română sunt luate din Sfânta Scriptură, versiunea Dumitru Cornilescu.